

ŠTEVERJANSKI VESTNIK

Števerjan, Trg Svobode, 6 — izdaja S.K.P.D. »Francišek B. Sedej« iz Števerjana — Registriran na sodišču v Gorici, dne 7. marca 1966, št. 72

OPREMILI: ČLANI DRUŠTVA

UREDILI: IVAN VOGRNIČ (glavni urednik), DAMJAN TERPIN, VALENTINA HUMAR, SILVANA VOGRNIČ, HADRIJANA CORSI, ANITA TOMAŽIČ, NIKO DI BATTISTA - EDI HLEDE (odgovorni urednik) — Lasten tisk

Spedizione in Abb. Postale Pubblicità Inferiore 50% — Autoriz. Prov.le PT GO — Periodico trimestrale

Luglio-Dicembre 1994 - n. 4

Števerjan, Julij-december 1994 Leto XXVI Štev. 4

SMISEL PRAZNOVANJA BOŽIČA

Ves svet nad vse slovesno obhaja božič. To je zares velik praznik, saj nas spominja na rojstvo Odrešenika Sveta. Pri vsem tem pa ni težko ugotoviti ogromno razliko med praznovanjem božiča v našem porabniškem svetu in med pravim božičem, kakor so ga doživeli Božje dete, Božja mati Marija in sv. Jožef.

Božič praznujemo z jaslami in bogato okrašenim božičnim drevescem, z veselimi božičnimi pesmimi in glasbo, med katero odmevajo pastirske piščali; mogoče vmes najdemo celo čas, da gremo k maši opolnoči ali na sveti dan. Nato pa z vso silo udari na dan naš pol poganski praznik, kakor nam ga ponuja naša porabniška družba in ga je reklama že več mesecev pripravljala z vsemi modernimi sredstvi.

Morebiti pri vsem tem pa sploh nismo pomislili, da sta se morala Božja mati Marija in sv. Jožef zateči ven iz mesta na deželo v zasilno zavetje, v votlino, ki so iz nje naredili zasilen hlev, kjer so mraz, živalski iztrebki, slama in drugi ostanki krme, pajčevine, mrčes in miši nadomeščale pohoštvo in stanovalce ter delale družbo novorojenemu Odrešeniku sveta. To noč so prebivalci Betlehema odrekli gostoljubje Božji Porodnici, svet je torej zavrnil prvi porod v zgodovini krščanstva; prav itako kakor odrekajo dandanes celo verni kristjani življenje nerojenim otrokom z grozljivim umorom nedolžnih bitij, ki se sama ne morejo braniti.

Tukaj v tej umazani, smrdeči votlini je pričel Jezus svoje zemeljsko življenje, na daljeval ga je po Sveti deželi, kjer so ga navadno prijazno spremljali. Po 30 letih je to življenje sklenil na gori Kalvariji, pribit na križ kakor sužnji. Ko je začel delati čudeže, so mu navdušene množice začele prinašati bolnike in on jih je ozdravljal. Ko je začel oznanjati resnico, so ga preganjali. Ljudstvo ga je zapustilo, na trg pa pred mestnikovo palačo pa je kričalo: "Križaj ga!"

Ker je govoril resnico, so ga pribili na križ.

Nad betlehemske hlevčkom so angeli zapeli: "...in na zemlji mir ljudem, ki so blage volje". Napovedovali so torej mir, a ne vsem mir. Ljudem, ki so blage volje in pika. Zakaj? Zato, ker je mir sad pravičnosti. Pa mi kristjani, ali smo zares ljudje blage volje? Ali spadamo med tiste lačne in žejne pravice, ki jih Jezus blagruje? Dejstvo, da velika večina kristjanov ne živi dosledno po nauku evangelija, nas sili k temu, da na to vprašanje odgovorimo: Ne! Abbé Pierre je zapisal strašno ugotovitev: "Ker so najboga

tejši na svetu, so se vedli krščanski narodi do drugih večkrat kot divjaki in so izkoristili vse druge narode, medtem ko je prišel Jezus na svet zato, da nam je dal novo zapoved, da se moramo ljubiti med seboj, kakor nas je On ljubil".

Svetniki, prijatelji ubogih, bi nam spričo potratnega praznovanja božičnih praznikov dandanes gotovo rekli: "Kje je nocoj hlevček z Božjim Detetom? Pojdite ven v revna predmestja, kjer se bo gotovo rodilo toliko otrok, ki ne bodo imeli toplih plenit ... v hiši, kjer okna niso zasteklena, in kjer ni ogrevanja kot pri nas. Pojdite pogledat: tam boste našli betlehemske hlevčke, kjer se je rodilo Božje Dete. Na sodni dan pa nam bo Jezus rekel: popotnik - begunec sem bil in me niste sprejeli".

Da žal moramo reči tudi mi:

- Jezušček je v naročju mater, ki so ga spočele, pa mu ne dovolijo, da bi se rodil,
- Jezušček je v podhranjenih telesih milijonov naših bratov, malih in velikih, ki vsako leto umirajo od lakote,
- Jezušček je v iznakaženih telesih milijonov gobavih bratov. Zato, da bi jih ozdravili, bi zadoščal denar, ki je potreben za zgraditev enega samega takšnega bombnika, kakor jih še kar naprej proizvajajo,
- Jezušček je v milijonih afriških bratov, ki potrpežljivo čakajo, da pride tudi donjih tehnika našega sebičnega blagostanja in napredka, da bi dobili vodo, ki jim je potrebna za življenje,
- Jezušček je tam! Ko pa bo prišel dan vesolne sodbe, kaj nam bo dejal? Mar bo rekel: pridite blagoslovljeni.... to ste meni storili? Ali nam ne bo rekel: proč izpred mene prekleti..... tega tudi meni niste storili?

Odgovor na to vprašanje si dajemo sami dan za dnem s svojim življenjem. Prav obhajati božični praznik se pravi sprejeti Jezusa, njegov zgled, njegov nauk.

Vam vsem, bratje in sestre doma in po svetu, iz srca voščim, da bi znali sprejemati Božje Dete Jezusa in da bi vam to Dete prineslo tisti mir, ki so ga obljubili angeli nad betlehemskim hlevčkom ljude, ki so blage volje.

Vaš župnik

NOV ŽUPNIJSKI PASTORALNI SVET V STEVERJANU

Na zadnjem zasedanju Škofijskega pastoralnega in duhovniškega sveta je bilo sklenjeno, naj se v nedeljo, 4. decembra, v vsej škofiji vršijo volitve v župnijske pastoralne svete.

Volili smo tudi v Steverjanu: v soboto, 3. decembra pri večerni maši; v nedeljo, 4. decembra pri obeh mašah v Steverjanu in pri maši na Jazbinah.

Vsi polnoletni župljani so takoj po sveti maši prejeli volilnico, na kateri je bilo 13 kandidatov. Vsak naj bi prečrtal sedem imen. Izvoljeni so bili tisti kandidati, ki so prejeli največ glasov (7 po številu). Vseh volilcev je bilo 145. Veljavnih glasovnic je bilo 145, neveljavnih glasovnic pa ni bilo. Imena izvoljenih kandidatov in število prejetih glasov je bilo objavljeno na cerkvenih oglasnih deskah.

Izvoljeni so bili sledeči kandidati:

1. Terpin Komjanc Mirka 95	2. Corsi Mihael 88
3. Černic Anka 81	4. Ciglič Bogdan 78
5. Humar Koren Jerica 74	6. Terčič Padovan Franka 73
7. Komjanc Aleš 70	

Kot zastopniki cerkvenih skupin ali društev in po službi, ki jo opravljajo v župnijski skupnosti, so po škofijskih določbah člani župnijskega pastoralnega sveta še naslednji župljani:

1. Peršič Stojan	2. Srebernič Hermenegild
3. Srebernič Terezika	4. Corsi Kristina
5. Humar Valentina	6. Vogrič Valentinčič Anica
7. Terčič Marko	8. Klanjšček Zdravko
9. Prinčič Izidor	

Na prvi seji župnijskega pastoralnega sveta, ki bo po novem letu, bodo člani izvolili dva zastopnika v Dekanijski pastoralni svet.

Župnijsko občestvo se iskreno zahvaljuje dosedanjemu župnijskemu pastoralnemu svetu za vse delo, ki ga je v teh letih opravil, novoizvoljenim članom župnijskega pastoralnega sveta čestitke in želi pri delu veliko dobre volje in božjega blagoslova!

PRIPRAVA NA OBČINSKE VOLITVE

Leto, ki se bo pričelo čez par dni, bo za nas izredne važnosti, saj nas čakajo prihodnjo pomlad nove občinske volitve. Zaradi tega je sekcija Slovenske skupnosti za Števerjan začela s pripravami že zelo zgodaj: v sredini meseca oktobra se je prvič sestal celoten odbor sekcije v novi sezoni; kasneje pa smo imeli še par srečanj v okviru pokrajinskega vodstva naše stranke, ki nekako koordinira priprave na nove volitve vseh treh slovenskih občin na Goriškem.

Volitve, ki so pred nami, so za nas nekaj novega, saj se bodo odvijale po novem volilnem zakonu, ki nam je še nekoliko nejasen v nekaterih točkah. Po novem volilnem zakonu bodo občani poklicani, da izberejo direktno župana. Župan, ki bo izvoljen, bo dobil večino v občinskem svetu tako, da bodo izvoljeni z njim tudi prvih osem svetovalcev njegove stranke. Manjšino (4 svetovalci) pa bodo sestavljali svetovalci od drugestranske uvrščene na volitvah in pa eden svetovalec tretje stranke. Nov volilni zakon predvideva, da se pred predstavitvijo liste zbere tudi od 30 do 60 podpisov; v našem primeru pa tega ne bo treba, ker naša občina ne presega števila tisočih prebivalcev.

Dejstvo je tudi, da so v Števerjanu in v Italiji nasploh časi debelih krav že davno minili, kar pomeni da bo upravljanje naše občine, ki nima velikih virov dohodkov, zelo težko in bo zahtevalo zelo dobre upravitelje, ki bodo znali iztrgati od države čim več prispevkov, brez da bi naložili na občane breme visokih poviškov na usluge, ki jih dobijo od naše občine. To se dogaja v sedanjí upravi: da bi bila deležna naša občina večjih državnih prispevkov, je morala uprava povišati vse usluge, ki jih nudi občanom v najvišji meri, ki jo zakon dovoljuje. Kot posledica takega upravljanja plačujemo danes v Števerjanu določene usluge veliko dražje kot v sami Gorici.

Zaradi tega za nove volitve ne bomo smeli izgubljati časa in energije za izdelati bogvekakšne volilne programe, za katere bomo sami vedeli, da ne bodo nikoli izvršeni. Naše obljube bodo te, da bomo skušali napraviti vse kar bo dosegljivega v tej mandatni dobi za Števerjan. Od strani volilcev pa želimo, da bodo premagali vse predsodke glede kandidatov in župana, ki jih bo sekcija Slovenske skupnosti postavila na tiste mesto, kot najbolj sposobne in primerne za vodenje naše občine za nadaljna štiri leta.

Ivan VOGRIČ

MEŠANI ZBOR V NOVO SEZONO

Vaje mešanega zbora "F.B. Sedej" so se že začele z mesecem septembrom. Pred prvo vajo se je sestel odbor zbora, ki ga sestavljajo: dr. Damijan Terpin, predsednik, Kristina Corsi Bruna Terpin, Valentina Humar, dirigent prof. Bogdan Kralj, organist Herman Srebrnič in predsednik društva F.B. Sedej Marko Terčič. Polni novega zagona smo pozitivno ocenili delo pretekle sezone, ki je bila z novim dirigentom uspešna. Program za začetne mesecesezone 1994/95 smo imeli že okvirno načrtan ob koncu lanske sezone, saj smo se zavzeli za sodelovanje pri Sattnerjevi kantati Oljki, ki so jo pripravili združeni goriški zbori v okviru Zveze slovenske katoliške prosvete ob 150-letnici rojstva Simona Gregorčiča. Delo je doživelo izredno uspešen krstni nastop v Gorici zadnjo nedeljo novembra v nabito polni cerkvi sv. Ignacija. Sledili sta še dve ponovitvi v Štandrežu in gostovanji v Trstu (cerkev sv. Jakoba) in na Koroškem. Pri projektu je sodeloval 54-članski mladinski sinfonični orkester, mešani zbor in trije solisti (sopran, mezzosopran in bas). Naj poudarim, da je vlogo mezzosoprana odlično odpela naša sovaščanka Belloni Patrizia.

Nekateri pevci smo takoj zavihali rokave in začeli z rednimi vajami, pridružili so se nam tudi nekateri novi mladi elementi; žal pa so nekateri predčasno podvomili v realizacijo tega obširnega dela. Res je, pač, da je postavitve terjala ogromnega truda in napornih vaj, morda pa je bilo umestno se v tem trenutku rahlo zamisliti nad dejstvom, da je bila mogoče ta prilika zadnja za take vrste nastopov, upoštevajoč državne finančne namerave.

Prvi nastop v novi sezoni je imel zbor na komemoraciji, ki jo prireja Zveza slovenske katoliške prosvete vsako leto na pokopališču v Gonarsu, v poklon žrtvam nasilja v 2. svetovni vojni. Zbor je zapel Gallusovo "Ecce quomodo moritur iustus" in pa Mavovo "Tis te dni".

Vsakoletna revija Cecilijanka je bila letos anticipirana za en teden prav zaradi kantate Oljki. Odvijala se je 12. in 13. novembra v Kulturnem domu v Gorici, ker so v dvorani Katoliškega doma v teku dela za obnovo. Naš zbor je nastopil v nedeljo kot zadnji na vrsti in predstavil naslednji program: Vrabčevi "Samo molijon" in "Njega ni" ter črnsko duhovno "Soon ah will be done". Nastop je bil vsestransko kvaliteten, saj je pub

lika izzvala še četrto skladbo, narodno "Gularja sem tiela jmet".

Na letošnji Cecilijanki smo se predstavili občinstvu z novimi koncertnimi kroji: dekleta nosijo roza bluže in dolga črna krila, fantje pa črne obleke (gvante). Barvanih narodnih noš pa ne bomo zavrgli, uporabljali jih bomo izmenoma z novimi oblekami glede na izvajan program: pri nastopu narodnih pesmi bomo v "starih" nošah.

Organist Herman Srebrnič je poskrbel tudi za cerkveni del zbora, zato je sklical ob petkih pevske vaje za nedeljsko bogoslužje. Vaje so bile namenjene vsem pevcem, posebno dobrodošli so bili mladi, ki so komaj pristopili k zboru, zato da se navadijo cerkvenih pesmi. Poleg starih pesmi Železnega zborovega repertoarja bi se ob petkih naučili marsikaj novega, da se "stari" pevci ne bi preveč dolgočasili, pa tudi zato, da bi lahko nedeljske maše obogatili z novimi melodijami. Očitno je ideja naletela na gluha ušesa, mogoče zaradi preobremenjenosti, pa tudi premalo zavzetosti nas vseh.

V novo sezono stopa naš zbor tudi z urejenim arhivom vseh pesmi, za katerega je poskrbela Kristina s pomočjo Andrejke in Evelin.

Mešani zbor se intenzivno pripravlja na polnočnico z novimi božičnimi pesmimi za-mejskih avtorjev (I. Grbec, Z. Harej, P. Merkù, U. Vrabec). Žal nas je prejšnji teden presenetila nenadna bolezen Hermana, ki nas je pustil praznih rok za božične praznike. To globoko vrzel bomo skušali trenutno zapolniti, prav bi bilo da bi se zamislili nad dejstvom.

Valentina

DELOVANJE OTROŠKEGA ZBORA

Po majhni pomladanski krizi so se ob vstopu v novo sezono sestali starši otrok z zborovodjo Valentino Humar, da bi vzeli v pretreso predvsem pomen otroškega petja v vasi z dolgoletno pevsko tradicijo in kontinuiteto. Vsi se dobro zavedamo, da je vzgoja glasu zelo važna že od mladih let dalje, zato da se lahko mladostnik brez večjih težav navede v štiriglasje mešanega zbora. Starši so bili enotni v ideji, da bi imeli pevske vaje ob nedeljah po 10. maši. Prva vaja je bila sklicana 16. oktobra, kar je razmeroma

pozno za začetek sezone. Kljub vsemu pa so se starši in otroci skrbno zavzeli in začeli z rednimi vajami.

Otroci so že na miklavževanju v sedejevem domu zapeli dve novi pesmici o tem svetniku - dobrotniku.

Prvi tradicionalni nastop je bil na Mali Cecilijanki 8. decembra v Kulturnem domu. Poleg Marijine pesmi "Tebe iščejo oči" so se otroci iskazali z dvema pesmicama: koroške skladateljice Lenčke Kupper in sicer "Zvonček" in "Nikoli: slabe volje" s spremljavo Orff - instrumentarija. Orkestracijo je izrecno za naš zbor napisala Lucija Lavrenčič, na instrumente pa so igrali: Eliana Humar, sopranski zvončki, Igor Škorjanc, altovski zvončki, Martina Hlede, sopranski klasifon, Aljoša Dorni, altovski klasifon, Martina Valentinčič, triangel. Na klavir je spremljala Barbara Peršič.

Že naslednjo nedeljo so naši mali pevci segli v svoj božični repertoar. Na sam Božič bodo pri maši ob 10. uri zapeli dve pesmi, čaka jih še nastop na vaški božičnici 6. januarja in na božičnici otroških in mladinskih zborov v cerkvi Kristusa Odrešenika v Novi Gorici v nedeljo, 15. januarja. Na tem nastopu se bodo predstavili z novimi nošami, za katere je poskrbela gospa Jožica. Tudi v Novi Gorici bodo otroci izvajali eno pesem s spremljavo Orff-ov.

Tudi sezona otroškega zbora je, kot vidite, v polnem teku in dokaj pestra z nastopi, zato tudi uspešna.

Valentina

KUHARSKI TEČAJ

Izvedeli smo, da bo naš Mladinski Krožek organiziral v Števerjanu kuharski tečaj. Dobili so že dobrega in znanega kuharja, ki bo pripravil in podal kakih deset lekcij-tečajev. Tečaj naj bi se začel predvidoma proti koncu meseca januarja. Zato vabimo vse naše bralce, ki bi jih tečaj zanimal naj se čimprej zgledajo pri Kristini (884050). Tečaj predvideva tudi praktične lekcije. Zato vabljeni k sodelovanju. Iz strani uredništva našega lista pa se obvežemo, da bomo v naslednjih številkah poročali o uspehu naših mladih kuharic in kuharjev, za kar bomo stalno prisotni na delovnem polju (med lonci) in strokovno ocenili njih okusne umetnine.

USPEŠNA IZVEDBA SATTNERJEVE KANTATE OLJKI

Ob 150-letnici rojstva pesnika Simona Gregorčiča je Zveza Slovenske Katoliške Prosvete in Gorice, v sodelovanju z včlanjenimi društvi, organizirala izvedbo kantate p. Hu golina Sattnerja "Oljki", na besedilo Goriškega slavčka - Simona Gregorčiča.

Premiera, ki je bila v nedeljo, 27. novembra, v cerkvi sv. Ignacija na Travniku je izvenela kot mogočna prireditev goriških slovencev in počastitev našega pesnika, ki je še vedno zelo priljubljen med nami. To je dokazala tudi prisotnost izredno številnega občinstva, ki je dobesedno napolnilo goriško cerkev. Ocenjuje se, da je premieri prisostvovalo preko tisoč ljudi, med katerimi je bilo tudi zelo veliko italijanskih poslušalcev.

Izvedba tako zahtevnega projekta je zahtevala od izvajalcev, zlasti pevskega zborra, dolgotrajno pripravo. Študij, sicer zelo dopadljive partiture se je tako začel že prejšnjo pomlad. Naš mešani zbor je sodeloval skoraj v polni zasedbi in se v celoti držal sprejetih obvez. Pri tem se moramo zahvaliti vsem korepetitorjem, ki so priskočili na pomoč: Valentino Pavio, ki se ji tudi oprostimo, da je bilo njeno ime pomotoma izpuščeno iz koncertnega lista, Valentini Humar, Tiziani Zavadlav, Karlu Bolčina, Franki Žgavec in Luciji Lavrenčič ter seveda našemu dirigentu Bogdanu Kralju, ki je pripravil zbor za ta izredno zahteven nastop.

Poleg našega zbora so sodelovali še mešani zbor Hrast iz Doberdoba in mešani zbor Podgora ter pevke in pevci zborov Štandrež, Lojze Bratuž, Rupa Peč, Mirko Filej in Alenka.

Našo vas pa je na častno zastopala tudi ena izmed solistk in sicer mezzosopranistka Patrizia Belloni, ki je vse presenetila s svojim nepričakovano polnim in bogatim glasom, pa tudi z gotovostjo v nastopu, čeprav se ukvarja s solo petjem komaj nekaj let. Patriziji, ki je bila nekaj let tudi članica našega mešanega zbora čestitamo ob lepem uspehu in želimo, da bi po tej poti dosegla še veliko bleščečih uspehov, za katere gotovo razpolaga z ustrezno glasovno podlago.

Kot solista sta nastopala še sopranistka Mirjam Pahor, ki je dokazala, kljub temu, da je bil to zanjo krstni nastop, da je popolnoma kos svoji nalogi ter basist in že uveljavljen operni pevec Aleksander Švab. Slednji je nivo celotne izvedbe dvignil na zavid

ljivo raven in zlasti v mogočnem finalu pokazal vse svoje glasovne sposobnosti, ki so jih že potrdili uspehi ob nastopih v največjih italijanskih in evropskih teatrah, med temi v prvi vrsti nastop v milanski Scali s slovitim dirigentom Carlom Mutijem.

Poleg stočlanskega zbora in solistov je nastopal tudi petdesetčlanski orkester, ki so ga sestavljali glasbeniki italijanske in slovenske narodnosti, profesorji in študentje Glasbene Matice iz Trsta, Centra Emil Komel iz Gorice ter italijanskih glasbenih šol iz goriške, tržaške in videmske pokrajine.

Vse je povezoval v celovito enoto dirigent Hilarij Lavrenčič, ki je na podlagi svojih študijskih in zlasti še delovnihkušenj v teatru Verdi v Trstu pripravil to mogočno pobudo. Če upoštevamo dejstvo, da je imel opraviti pretežno z amaterji, je doseženi rezultat naravnost odličen. Kdor je prisostvoval izvedbi istega dela, ki so ga v Ljubljani nekaj dni pred goriško premiero izvajali orkester Slovenske Filharmonije, profesionalni Slovenski komorni zbor ter Consortium musicum s profesionalnimi opernimi pevci (med katerimi bratje Fink) pod vodstvom Mirka Cudermana, lahko gornjo ugotovitev samo potrdi.

Laskave ocene na časopisju in na radijskih poročilih, predvsem pa izredno številno občinstvo na premieri in na treh ponovitvah v Štandrežu in v Trstu so dokaz, da je bila izvedba res uspešna.

Negativna ocena gre morda samo organizatorjem koncerta na Koroškem v Škocjanu ob Klopinskem jezeru, ki niso poskrbeli za primeren prostor, se še manj pa za primerno informacijo občinstvu, ki je po številu krepko zaostalo za številom nastopajočih.

Mislím, da je bil trud, ki smo ga vložili v ta projekt tudi primerno poplačan zlasti z zadoščenjem, ki smo ga imeli na premierski predstavi. Določeni zastoj v običajnem delovanju, ki so ga utrpeli sodelujoči zbori, ni bil zamenj, saj so si pevci in pevke nabrali veliko pozitivnih iskušenj in kot že rečeno, veliko zadoščenje, ki bi ga sicer ob svojem normalnem delu v posameznih zborih morda ne bili deležni.

Želim se zato posebej zahvaliti pevkam in pevcem mešanega zbora Sedej, ki so se izkazali za zelo resno in odgovorno pevsko skupino in odločilno pripomogli k uspehu.

Naj bo ta uspeh vzpodbuda za bodoče delo v zboru, zlasti pa naj nas vse prepriča, da z vestnim delom in talenti, ki nedvomno so med nami, zmoremo marsikaj.

Damijan TERPIN

PRIPRAVE NA 25. FESTIVAL "ŠTEVERJAN '95"

V letošnjo sezono, ki smo jo za dobro začeli, mora naše društvo in vsi njegovi člani vložiti čimveč napora in poguma ter predvsem dobre volje. Višek, cilj in zaključek te sezone bo 25. festival "Števerjan '95", to se pravi 25-letnica in torej jubilejna obletnica praznika slovenske narodnozabavne glasbe v zamejstvu. K temu cilju se že prav dobro pripravljamo, saj je društvo že v mesecu oktobru imenovalo pripravljalni odbor za festival, ki je sestavljen predvsem iz članov društva, obenem pa smo poklicali k sodelovanju še nekaj domačinov, ki jim je ta manifestacija zelo pri srcu. Iz tega odbora je izšla tudi zamisel, kako naj bi se okvirno izpeljal festival.

Teden pred običajnim začetkom festivala naj bi imeli uradno otvoritev slavlja in predstavitev vsega delovanja, ki se odvija v okviru festivala že celih 25 let. Isti večer bi imeli tudi koncert enega izmed najbolj priznanih slovenskih ansamblov narodnozabavne glasbe. Pri tem velja povedati, da smo nekaj takega načrtovali že pred petimi leti, ko smo napovedali nastop ansambla bratov Avsenik; na žalost pa je ansambel tik pred začetkom 20. festivala prenehal z nastopi. Upamo, da bomo tokrat imeli več sreče.

Naslednji dan je načrtovan nastop in ples drugega priznanega ansambla, ki je zaslovel prav na našem festivalu.

Upamo, da bo taka predstavitev festivala vzbudila nekoliko več zanimanja in poslušalci pri naši Slovenski televiziji, kot smo ga bili deležni v zadnjih 24. letih.

Naslednji teden pa naj bi se začel pravi festival s tekmovanjem vseh prijavljenih ansamblov. Organizatorji smo tudi sklenili, da v primeru množičnega nasipa prijavljenih ansamblov, bi se prvi del festivala začel že na petek, da bi se ne sobotni del zavlekel preveč na dolgo. v nedeljskem, finalnem delu, bi tako nastopili izbrani ansambli, katere bodo člani komisije in vse občinstvo pošteno nagradilo in izbralo "najboljšega" na slavnostnem zaključku 25. festivala.

Kot vidite so priprave na 25. festival že v polnem teku in čez par mesecev, tudi če bomo šele v začetku pomladi, bo v Števerjanu lepa slovenska pesem že v zraku. To je za nas, mlade organizatorje, pravo doživetje.

T R G A T E V 1 9 9 4

Letošnja trgatve se je še kar dobro izpeljala, čeprav ni zgledalo tako dobro še do konca meseca avgusta. Do takrat je še prevladalo tisto vzdušje, ki je lansko leto pripeljalo do splošne krize našega grozdja. Lansko leto so odjemalci namreč plačali grozdje po sramotno nizki ceni in je do zadnjega zgledalo, da se letos situacija ne bo popravila. Proti koncu avgusta pa se je nepričakovano situacija popravila na boljše in to po zaslugi treh slučajnosti, ki so se pojavile istočasno.

V prvi vrsti je imela svoj delež suša, ki je začela tam nekje v sredi meseca julija in je trajala skoraj do konca avgusta. Ponekot so trte kar opešale in grozdje je ostalo drobno ali se celo posušilo. Največjo škodo so imeli vinogradi nasajeni na opočni zemlji in tam, kjer ob nasadu vinograda ni bila ganjena zemlja zadosti globoko, tako da bi si nabavila večje zaloge vode.

Razvidno je bilo, da zaradi tega bo letos manj grozdja kot po navadi in kar se tiče zalog starega vina tudi ni bilo preveč, saj nobeden ni hotel priti do nove trgatve s preveliko zalogo starega vina v kleti, zato ga je, ob priliki, prodal skoraj po vsaki ceni.

Druga slučajnost je ta, da se je letos pojavil v Števerjanu nov odjemalec grozdja, ki je kupil dober delež grozdja in ga tudi dobro plačal.

Kot tretja slučajnost je imela svoj delež organizacija kmetovalcev, ki običajno prodajajo grozdje. Ta je nastala tam nekje v začetku letošnje pomladi z namenom, da se bodo kmetovalci skupno branili za svoje interese in da se ne bodo vdali tako sramotni ceni, kot so bili prisiljeni se ji vdati lansko leto: pripravljeni so bili v takem primeru pustiti grozdje na trtah.

Kar se je letos zgodilo s ceno grozdja, potrjuje to kar smo že lansko leto ugotovili, in sicer, da je bila lansko leto cena grozdja le sad špekulacije odjemalcev, ki so s takim preobratom hoteli zaslužiti ves tisti denar, ki so ga pred leti porabili, ko so preplačali naše grozdje. V tem so tudi dobro uspeli, saj ko so sami stopili na trg z lanskim pridelkom, niso znižali ceno tega tako močno, kot so oni znižali ceno grozdja. Kot dokaz te trditve je tudi dejstvo, da števerjanski kmetovalci, ki prodajajo ustekleničeno vino, niso občutili take posledice te krize, kot so jo občutili tisti, ki prodajajo grozdje.

Letos pa se je zgodilo čisto obratno od lanskega leta: zaradi večjega povpraševanja po grozdju in manjše količine pridelka na razpolago, so morali odjemalci dvigniti ceno grozdja na bolj sprejemljive nivoje, ki pa so še kar daleč od tistih, ki so bili pred par leti.

Letošnja trgatve je bila kakih 8 ali 10 dni zgodnja od povprečne letine in jekvali tetno izredno dobra, saj smo zabeležili izredno visoke gradacije sladkorja v grozdju.

Vino, ki smo ga letos pridelali je po pričakovanju tudi zelo dobro, kar pomeni, da ga ne bo težko prodati.

Ivan VOGRIČ

Čenjenim bralcem in bralkam se lepo oproščamo za zamudo, s katero izhaja ta številka Števerjanskega vestnika. Morali bi jo namreč izdati že v začetku jeseni, toda na žalost je preobremenjenost nas urednikov ovirala pri rednem izhajanju našega lista. Upamo da v bodoče bomo uspeli premostiti vse težave, da bo Vestnik lahko redno izhajal.

Uredništvo

N A T E Č A J " M O J E J A S L I C E "

Mladinski krožek razpisuje tudi letos natečaj "MOJE JASLICE", ki je namenjen vsej števerjanski mladini in vsem, ki vsako leto pripravijo na svojem domu to lepo božično tradicijo. Na natečaj se lahko prijavite pri Sašu (884042), Janezu (884136) in Valentini (884041). Posebna komisija bo ocenila vse prijavljene jaslince v tednu, ki gre od božiča do novega leta. Najboljše jaslince bodo nagrajene na števerjanski božičnici, ki bo v Sedejevem domu na praznik svetih treh kraljev 6. januarja prihodnjega leta.

VAHTI V ŠTEVERJANU

Praznik vseh svetnikov je povezan z dolgoletnimi tradicijami, mimo katerih ne more njegovo praznovanje. V Števerjanu se ta dan zberejo pri župnijski sv. maši ob 10. uri vsi vaščani in drugi Števerjanci, ki so se izselili iz vasi. Tako srečanje še poveča in olepša praznik. Po maši je na trgu pred cerkvijo tradicionalno polaganje vencev pred spomenikom padlim v 2. svetovni vojni in poklon njihovemu spominu. Vence so tudi letos Občinske uprave položile vse vaške organizacije. Skupnemu poklonu z minutnim molkom, ki ga je predlagal župan Ivan Humar, je sledilo ubrano petje žalostink v izvedbi mešanega zboru F.B. Sedej pod vodstvom dirigenta Bogdana Kralja. Zbor je za to priliko naštudiral Gallusovo "Ecce quomodo moritur iustus", tej pa je iz svojega železnega repertoarja dodal še Mavovo "Tiste dni".

Tudi na Jazbinah so se spoštljivo spomnili svojih padlih s komemoracijo ob spomeniku. Prisostvovalo je lepo število domačinov. Po maši so položili vence Občinska uprava in vaške ustanove. Priložnostni govor je imel Mario Klanjšček. Sledilo je tradicionalno srečanje v gostilni Koršič, ki ga vsako leto pripravljajo sorodniki padlih, ki jim je postavljen spomenik.

Delegacija števerjanske sekcije Slovenske skupnosti, ki so jo sestavljali sekcij-ski tajnik Dominik Humar, predsednik Ivan Vogrič, in člani sekcija Hadrjan Corsi, Dami-jan Terpin, Lojze in Edi Hlede, so se med eno in drugo komemoracijo mudili na grobu Gradi-mirja Gradnika v Medani. Namesto venca so mu ponesli značilni slovenski motiv nagelj-na, rožmarina in roženkravta s krizantemi povezano v slovensko trobojnico.

V zgodnjih popoldanskih urah se je številna množica zbrala v cerkvi pri litanijah vseh svetnikov, nakar je krenil sprevod na pokopališče, kjer je bila skupna molitev in branje božje besede. Liturgijo je spremljal mešani zbor z žalostinkami pod vodstvom organista Hermana Srebrniča.

Kot je to postalo že tradicija, so se ob večernih urah zbrali člani Mladinskega krožka doma pri Evghenu in si ob ognjišču pekli kostanj ter se lepo veselili ob petju in dobremu prigrizku.

DOMAČI ŠPORTNIKI

Za nekatere športnike se je športna sezona ravno začela, za nekatere se začasno za ključuje, za druge se nadaljuje.

Če bi opravili majhno statistiko glede udejstvovanj mladih Števerjancev s športom, bi ugotovili, da je večina teh več kot 50%. Velika večina, bodisi deklet kot fantov, igra odbojko ali pri Olimpiji ali pri Imsi-Kmečki banki ali dekleta v Sovodnjah. O tem športu se tudi precej piše, zato smo tokrat, dragi bralci, zaslužen~~o~~o napisali članek o dveh nam manj domačih športov, in sicer kolesarjenju in streljanju, o katerem bomo pisa- li v naslednji številki.

S kolesarjenjem se ukvarja Andrej Hladnik s Sovence, ki je star 17 let in študira na profesionalnem zavodu IPSIA.

- OD KDAJ IN OD KOD TO VESELJE ZA KOLESARJENJE?

Kolo sem od zmeraj imel rad. Že ko sem bil majhen, sem stalno brlel s kolesom in to cele popoldneve. Ampak takrat mi je kolo predstavljalo le igro, s katero sem preživil veliko ur. Ko sem odrasel, sem gledal po televiziji kolesarske dirke, zlasti Giro d'Italia in Tour de France, zdelo se mi je res imenitno. Ko sem dopolnil 12 let mi je oče kupil prvo dirkaško kolo in tako sem hodil z njim, zlasti po Sloveniji. Toda si časom to mi ni več zadostovalo in želel sem si tekmovati, tako da sem se leta 1991 vpisal v kolesarsko društvo "Pedale Ronchese", s katerim sem ostal tri leta.

- S KATERIM DRUŠTVOM SODELUJEŠ DANES IN TRENIRAŠ DANES?

Sedaj treniram in dirkam s kolesarskim društvom "Record Cucine Caneva" iz Caneve pri Pordenonu, in to je važna in močna ekipa.

- KAKO S TEKMA MI IN SEVEDA Z USPEHI?

S tekmami gre kar dobro, še posebej, če pomislim, da sem doživel skok v kategoriji iz mlajšega v starejšega. Dosegel sem kar lepe uspehe: enkrat prvo mesto, enkrat drugo mesto, trikrat četrto, enkrat deseto, enkrat sedmo, četrto in osmo mesto v mednarodnem tekmovanju v pisti "Trofeo Intercentri" v Cremoni in tretje mesto v pisti v disciplini lova (inseguimento). Nosil sem trikrat majco dežele Furlenija-Julijska Krajna v nacionalnih in internacionalnih odtekih: na primer v etapni dirki "Giro della Lunigiana". Najlepše rezultate pa sem doživel v tekmah "trdega značaja" kot na primer tek proti času (kronometerske) in tekme po klancih.

- KAJ BI SI V BODOČE SE ŽELEL?

Ne mislim veliko o prihodnosti, ker samo od sanj se ne gre naprej, in kolesarstvo ti da malo garancij, vendar, če imaš nekaj naravnega dara, sreče in precej dobre volje, prej kot slej boš doživel vzpon med profesionalce. To je tudi moja želja, za katero se žrtvujem in trdo delam. Toda pot do profesionalnega kolesarstva je še dolga in negotova. Preden postaneš dober profesionalec, moraš postati dober član (dilettante), izbrati veliko točk in dobiti profesionalno ekipo, ki ti ponudi pogodbo, kar pa ni lahko. Ampak res bi mi bilo lepo, če bi postal profesionalec, zlasti ker bi potoval po celem svetu in zaslužil še precej denarja. Te bi bile moje želje in želje vsakega kolesarja, ki vloži v kolesarstvo dušo in telo.

Andreju se res lepo zahvaljujemo za pogovor, mu čestitamo za visoko dosežene uspehe in seveda mu želimo ter navijamo zanj ob naslednjih uspehih.

Z Andrejem se je pogovarjala Hadrjana.

D A R O V I

ZA CERKEV V STEVERJANU

Novoporočenca Čavdek-Terčič 285.000£; namesto cvetja na grob pokojni Pepci Primožič, Remigij Ciglič 50.000£; v spomin na pokojnega očeta Ferdinanda ob 50-letnici smrti, Bogdana z družino 100.000£; namesto cvetja na grob pokojni Cvetki Hvala vd. Miklus, Lojzeto-vi in Elvijini sosedje 100.000£; N.N. 100.000£; N.N. v spomin na pokojne starše 100.000 N.N. v spomin na pokojno Francko Hvala 50.000£; N.N. 30.000£; N.N. 100.000£; ob smrti mame Marije Carmele, družina Geromet 50.000£; N.N. 100.000£; N.N. 50.000£; Dragica Klanjšček 100.000£; letniki 1939 50.000£; N.N. 300.000£; Karolina Komic 60.000£.

ZA CERKEV NA JAZBINAH

Ciril Koršič iz Gorice 50.000£; Albina Bizaj 50.000£; Erna Prinčič 50.000£; letnik 1939 50.000£.

ZA ŠTEVERJANSKI PEVSKI ZBOR

V spomin na pokojno Francko Hvala, N.N. 50.000£.

S M R T I

Frančiška Hvala vd. Miklus

14. avgusta je umrla Frančiška Hvala vdova Miklus doma iz Grojne. Pokojna Francka se je rodila v Dolenji Trebuši 28. januarja 1902 v revni družini. Oče je bil Ivan, mati pa Marija Lukman. Imela je štiri brate in sestro, pa so že vsi pomrli. V mladih letih je prišla v Gorico in služila kot gospodinska pomočnica v nekaterih družinah. V teh letih je spoznala Andreja Miklusa in se z njim poročila v Dolenji Trebuši 27. oktobra leta 1934. Imela je pet otrok: Cito, Alojza, Marjana, Pavla in Anico. Anica je umrla kmalu po porodu, Marjan pa se je z motorjem ponesrečil v 24. letu starosti na cestipri Corno di Rosazzo.

Za Francko so bili hudi časi, ker je bil mož Andrej pri vojakih v italijanski vojski. Potem je šel k partizanom, bil ujet in zaprt v Trstu. Po razpadu Italije se je vrnil v partizane, kjer je ostal do konca vojne. Francka je veliko trpela, ker je bilo treba preživeti štiri otroke. S hčerko Cito in sinom Alojzem je s kolesom vozila okrog jabolka in jih skušala zamenjati z moko, da je bilo za malo kruha in polente. Ko se je po končani vojni mož vrnil domov, sta preživljala sebe in družino z delom na kmetiji.

Zelo rada je zahajala v cerkev. Mnogokrat je bila z našimi romarji celo v Lurdu, zadnjikrat še leta 1991. Ko je onemogla, je bila v bolnišnici, pri hčerki Citi, pri šolskih sestrah v zavodu sv. Družine v Gorici. Ko so ji opešale noge, je bila spet več časa v bolnišnici v Gorici in zadnji čas pri sinu Pavletu, kjer je nenadoma umrla.

Maria Carmela Gerne vd. Geromet

Umrila je 20. novembra v bolnišnici v Gorici. Stara je bila 85 let. Stanovala je v Ščednem pri svojem sinu. Pogrebni obred je bil v cerkvi Srca Jezusovega v Gorici, pokojna pa je bila na goriškem pokopališču.

Pokojnicama želimo naj se spočijeta v dobrem Bogu; svojcem pa izrekamo globoko krščansko sožalje.

ŠPORTNI TEDEEN

V zadnjih dneh septembra in v prvih dneh oktobra, se je v Steverjanu odvijal že drugo leto zaporedoma Športni teden, ki se je glede na lansko leto pričel z mesečno zamudo. Vzrok vsega tega so bile priprave odbojarske ekipe Olympi-je, v kateri igra večina števerjanske mladine.

Sportni teden se je pričel 25. septembra in sicer z ženskim nogometom. Na jazbinskem nogometnem igrišču, sta se pomerili ekipi iz Britofa in Dolenjega konca. Tekme je bila enosmerna, saj je ekipa iz Dolenjega konca premagala Britof z gladkim 4 - 0.

Naslednji dan sta prišla na vrsto šah in dama. Tekmovanja se je udeležilo lepo šte vilo mladih. Pri dami je slavil Sandi Pintar, ki je v finalu premagal Martina Drufovka. Na tretje mesto se je uvrstil Rinaldo Dorni. Pri šahu je prvo mesto zasedal Bogdan Cigliš, drugo Ivan Komjanc tretje pa Patrik Komjanc.

V torek se je v zgornjih prostorih Sedejevega doma vršilo tekmoanje v namiznem tenisu. V kategoriji "dečki" je najvišjo stopničko zasedal Loris Mania, drugo Ivan Komjanc in tretje Enea Černic. Pri "puncah" je v kratkotrajnem boju pridobila lovorjev venec mlada, a zato ne neizkušena Andrejka Hlede. Drugo mesto je zasedla Kristina Marussi, tretje pa Valentina Humar. Pri "moških" je prvo mesto zasedel Pavel Marussi, drugo mesto Nikolaj Pintar in tretje Janez Terpin. V kategoriji "moški v dvojicah" sta si na lahko pridobila prvo mesto Nikolaj in Matej Pintar. Druga uvrščena dvojica je bila Janez Terpin in Martin Komjanc in na tretje mesto pa Pavel Marussi in Marko Lutman.

V sredo je bil za naše športnike prost dan.

V četrtek se je v Borovcih odvijalo tekmoanje v "tučenju". V mrzlem jesenskem večeru, se je pomerilo veliko šte vilo Steverjancev, katerih je večina že prestopila prag 30. let. Andrej Marassi, eden izmed najmlajših tekmoalcev, si je pridobil tretje mesto, lanski zmagovalc Edi Hlede, je po dvournem metanju žog, prepustil kraljevo palico te igre Silvanu Dorni. Pri ekipah, je prvo mesto zasedla ekipa bratov Silvana, Darka in Rinalda Dorni. Drugo mesto si je pridobila ekipa Edi in Bruno Hlede ter Florjan Lango. Tolažilno mesto so na zasluženost zasvojili Saša Hlede, Edi Lutman in Roman Komjanc.

V petek se je v telovadnici Olympije vršilo tekmoanje v odbojki. Prvo mesto je osvojila ekipa "A": Nikolaj, Monika, Kristjan, Rayan, Evgen, Damjan in Mauro; drugo mesto ekipa "C": Marjan Hadrijana, Rinaldo, Gregor, Matej in Igor; zadnje mesto pa ekipa "B": Loris, Kristina, Janez, Patrik, Boris, Juri in Mihael.

Sobota je bila dan počitka.

Najbolj pričakovani dan športnega tedna je končno prišel. Na sv. Janeškem igrišču sta se namreč pomerili nogometni ekipi iz Dolenjega konca in Britofa, ki sta si bili enakovredni. Na vsezadnje, pa je slavila ekipa Britofa, ki je zmagala z 3 - 2.

Tako se je zaključil tudi športni teden, ki je števerjanski mladino zelo pomemben.

Kot vsaka športna kompetitivnost, je tudi naša imela svoje zmagovalce. Zato smo na nedeljo, 20. novembra, smo v Sedejevem domu podelili pokale in raznovrstna priznanja na prireditvi, ki jo običajno pripravimo na zahvalno nedeljo. Kot lani, tudi letošnja prireditev je vzbudila veliko veselje med udeleženci, čeprav nekaj zmagovalcev, ki bi morali prejeti pokal, ni bilo prisotnih.

Saša HLEDE

.....

D R U S T V O F . B . S E D E J i z Š T E V E R J A N A

.....

V A B I

.....

NA BOŽIČNICO, ki bo 6. januarja 1995 ob 16. uri v Sedejevem domu

.....

Oblikovali jo bodo Mlada dramska skupina in otroški zbor.

.....

Sledila bo novoletna tombola.

.....

Vsi toplo vabljeni!

.....

D A R O V I

ZA LAČNE IN BEGUSKE OTROKE

V spomin na pokojnega očeta Ferdinanda on 50. obletnici smrti, Bogdana z družino 50.000 N.N. 100.000£; letniki 1934 150.000£;

ZA MISIJONE

V spomin na pokojno sestro Fani Gorjup, Ema Mužič 50.000£.

ZA KAPELO NA LAJŠAH

V počastitev vseh žrtev, zlasti še v blag spomin na Pavlo Sedej in Katrco Mezek, sestro in nečakinjo pokojnega števerjanskega g. župnika Sedeja, Ada Gabrovec 100.000£.

P O R O K E

V soboto, 16. julija sta se v Doberdolu poročila domačin Matej Terpin in Valentina Jarc doma iz Doberdoba.

25. septembra sta se v Gorici poročila domačinka Lucija Juretič in Furlan Marco.

8. oktobra se je v Gorici poročila naša zvesta pevka Barbara Marassi iz Gorice; srečni mož je Thomas Ra
au doma iz Nemčije.

29. oktobra sta se na števerjanski občini poročila domačina Darja Podversič in Mirko Mužina.

Srečnim parom lepo čestitamo.

B O Ž I Č N A O Z N A N I L I - sv. M A Š E

Sveti večze: ob 22. uri maša na Jazbinah. Polnočnica v Števerjanu

Božič: ob 10. uri sv. maša v Števerjanu, ob 11.30 na Jazbinah;

Sv. Štefan: ob 8. in 10. uri v Števerjanu, ob 11.30 na Jazbinah.

Sreda, 28. decembra, nedolžni otroci: sv. maša ob 15. uri.

Novo leto: ob 8. in 10. uri v Števerjanu, ob 11.30 na Jazbinah.

Vsah večer, razen te dni, ki smo jih zgoraj navedli bo sv. maša ob 17. uri.